

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

[Ολομέλεια]

Δικάσιμος: 5-11-2021

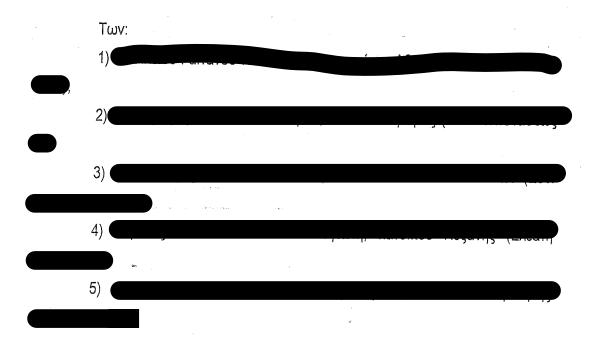
Εισηγήτρια: κ.Σ.Κτιστάκη

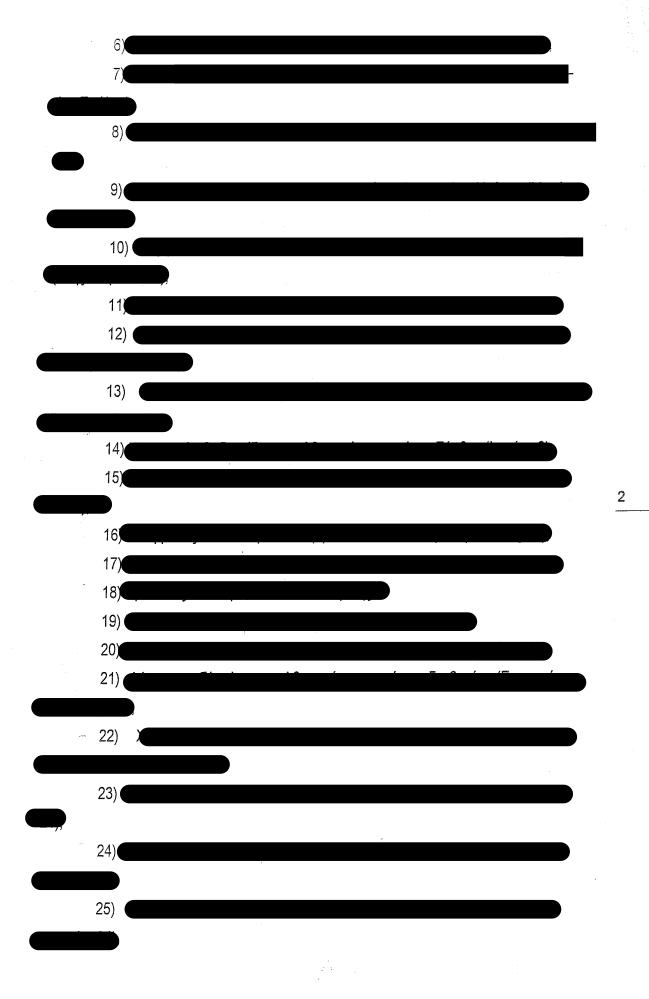
Βοηθός Εισηγήτρια: Ε.Σταυροπούλου

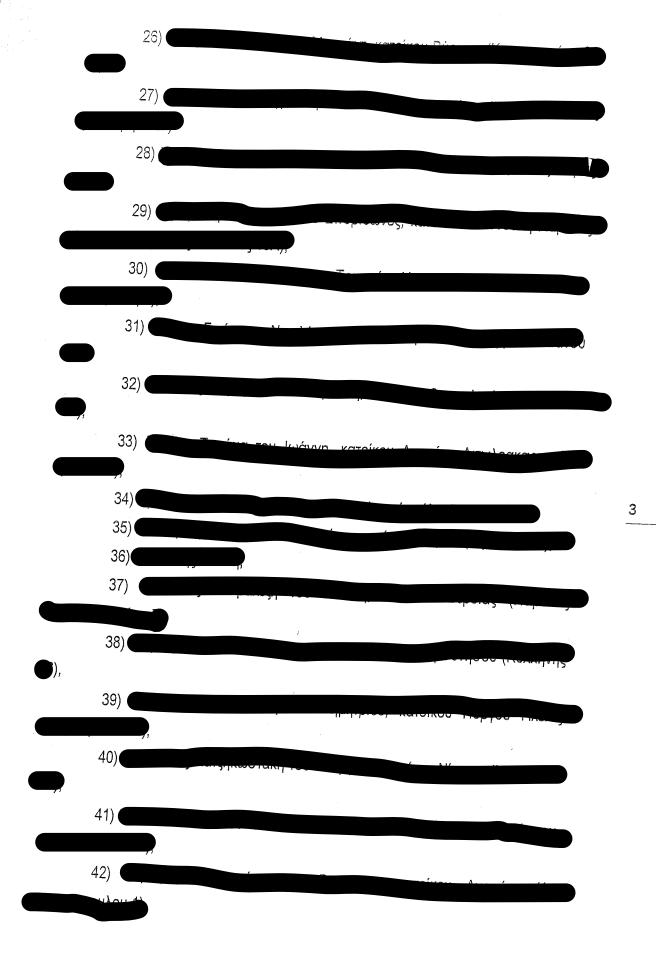
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

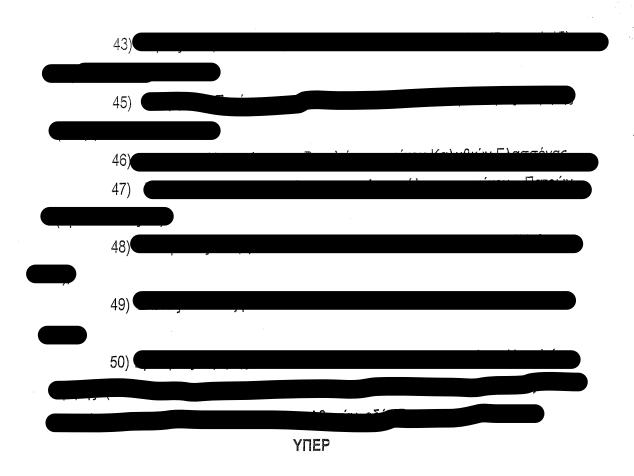
Της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων [ΠΟΕΔΗΝ], η οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αριστοτέλους αρ. 22, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ΑΦΜ: 090194136, email:mtsipra@otenet.gr.

KATA

Του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ), που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Πουλίου αρ. 6

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ

του κύρους της υπ' αρ. 2Κ/2019 προκήρυξης του ΑΣΕΠ.

Οι καθ' ων άσκησαν την από 24 Μαΐου 2019 αίτηση ακύρωσης, με την οποία ζήτησαν την ακύρωση της υπ' αρ. 2Κ/2019 προκήρυξης του ΑΣΕΠ. Επί της αιτήσεως αυτής εξεδόθη η υπ' αρ. 1092/2021 απόφαση του Γ Τμήματος του Δικαστηρίου Σας (Επταμελή Σύνθεση) δια της οποίας το Τμήμα απείχε από την έκδοση οριστικής αποφάσεως και παρέπεμψε στην Ολομέλεια του ζήτημα της συνταγματικότητας των διατάξεων του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018. Η ως άνω υπόθεση εισάγεται ενώπιον της Ολομελείας του Δικαστηρίου Σας κατά την δικάσιμο της 5π Νοεμβρίου 2021. Υπέρ του κύρους της υπ' αρ. 2Κ/2019 προκηρύξεως και υπέρ του ΑΣΕΠ ασκούμε παραδεκτώς και εμπροθέσμως την παρούσα παρέμβαση και αιτούμεθα να γίνει δεκτή για τους κάτωθι λόγους:

1) Επί του εννόμου συμφέροντος της παρεμβαίνουσας.

Η παρεμβαίνουσα ΠΟΕΔΗΝ αποτελεί δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, που έχει συσταθεί και λειτουργεί βάσει των διατάξεων του ν.1264/1982 δυνάμει καταστατικού, που έχει εγκριθεί με την υπ' αρ. 1121/1978 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών και τροποποιήθηκε δυνάμει της υπ' αρ. 860/2010 όμοιας απόφασης. Έχει δε εγγραφεί στα Βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών με αρ. 231/ΟΜΟΣ.. Σύμφωνα με το ως άνω καταστατικό η ΠΟΕΔΗΝ εκπροσωπεί το σύνολο των εργαζομένων, ασχέτως ειδικότητας σε δημόσια, στρατιωτικά, πανεπιστημιακά Νοσοκομεία, σε Κέντρα Υγείας, σε Ιδρύματα Πρόνοιας, ανοικτής και κλειστής προστασίας, σε Θεραπευτήρια, καθώς και τους εργαζόμενους στο ΕΚΑΒ [αρ. 4]. Οι σκοποί της Ομοσπονδίας, όπως εκτίθενται στο άρ. 2 του Καταστατικού της, κατατείνουν στην συνένωση και συνεργασία των σωματείων, στην οικονομική βελτίωση της θέσεως των εργαζομένων, στην ασφαλιστική προστασία και στην διασφάλιση των συνθηκών εργασίας. Περαιτέρω, η Ομοσπονδία στοχεύει στην υπεράστιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων καθώς και των συνδικαλιστικών, οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών και δημοκρατικών τους ελευθεριών.

Με την επίδικο αίτηση ακύρωσης οι αιτούντες εκθέτουν, ότι η αυξημένη μοριοδότηση, η οποία αναγνωρίστηκε εκ του νόμου στην περίπτωση των ήδη υπηρετούντων ως επικουρικό προσωπικό στα Δημόσια Νοσοκομεία παραβιάζει την αρχή της ισότητας, αφού στερεί από αυτούς το δικαίωμα να διαγωνιστούν ισοτίμως για την κατάληψη μίας εκ των προκηρυχθεισών θέσεων. Με τον τρόπο αυτό, ωστόσο, οι αιτούντες στρέφονται κατά μελών μας, εργαζόμενων ως επικουρικό προσωπικό των Νοσοκομείων, οι οποίοι έχοντας υπηρετήσει επί σειρά ετών στα Δημόσια Νοσοκομεία, συμμετείχαν στην ως άνω προκήρυξη και έλαβαν την αυξημένη μοριοδότηση, δυνάμει της οποίας και καθίστανται διοριστέοι. Περαιτέρω, τυχόν ματαίωση της ολοκλήρωσης των προσλήψεων δυνάμει της υπ' αρ. 2Κ/2019 προκηρύξεως, θα επιτείνει τις δυσχέρειες στην λειτουργία των νοσοκομείων, επιβαρύνοντας έτι περαιτέρω τα μέλη μας, τα οποία απασχολούνται ήδη, υπό δύσκολες καθημερινές συνθήκες. Η παρεμβαίνουσα, συνεπώς, διαθέτει άμεσο έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας παρεμβάσεως, αφού από την τυχόν διάγνωση της αντισυνταγματικότητας της διάταξης του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018, μέλη μας εργαζόμενοι

στα Δημόσια Νοσοκομεία θίγονται ευθέως. Πρέπει συνεπώς, να γίνει δεκτή η παρούσα παρέμβαση, η οποία ασκείται παραδεκτώς εν γένει.

- 2) Επί των λόγων, που καθιστούν το άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018 συνταγματικά ανεκτό.
- Ι. Το άρθρο 16 παρ. 1 του ν. 4551/2018 «Μηχανισμός εφαρμογής, κρατική εποπτεία, γενικοί όροι υλοποίησης του Μεταφορικού Ισοδυνάμου (Μ. Ι.) και άλλες διατάξεις» προβλέπει ότι «1. Για την κάλυψη των θέσεων νοσηλευτικού και λοιπού προσωπικού πλην ιατρών για τους εποπτευόμενους από το Υπουργείο Υγείας Φορείς Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Φ.Π.Υ.Υ.) διενεργείται διαγωνισμός από το Α.Σ.Ε.Π., σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1994 (Α` 28). [...]».

Περαιτέρω, με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 4571/2018 προβλέφθηκε «Επείγουσες ρυθμίσεις για την υποβολή δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης και άλλες διατάξεις» προστέθηκαν εδάφια β΄ και γ΄ στην παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4551/2018, ως εξής: «Στο πλαίσιο της προκήρυξης του διαγωνισμού του προηγούμενου εδαφίου, η εμπειρία που προβλέπεται στην περίπτωση β της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994 (Α΄ 28), εφόσον έχει αποκτηθεί από το επικουρικό νοσηλευτικό και λοιπό προσωπικό που υπηρετεί ή υπηρέτησε σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ., μονάδες Π.Ε.Δ.Υ. και Κέντρα Υγείας, με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 έως 8 του άρθρου 10 του ν. 3329/2005 (Α΄ 81), σε αντίστοιχες θέσεις σε οποιονδήποτε από τους ως άνω φορείς, μοριοδοτείται με είκοσι (20) μονάδες ανά μήνα για τους πρώτους σαράντα οκτώ (48) μήνες και με επτά (7) μονάδες μέχρι τους ογδόντα τέσσερις (84) μήνες, για το σύνολο των θέσεων που προκηρύσσονται. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται και για τις προσλήψεις στο Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης "Παπαγεωργίου"».

Η ως άνω μοριοδότηση αφορά στο προσωπικό, που προσελήφθη και απασχολήθηκε δυνάμει του άρ. 10 του ν. 3329/2005, το οποίο προβλέπει: «1. Το πρώτο εδάφιο που προστέθηκε στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 23 του Ν. 2519/1997 με την παρ. 22 του άρθρου 11 του Ν. 2889/2001 αντικαθίσταται ως εξής: "Στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καταρτίζεται κατάλογος επικουρικών ιατρών ανά ειδικότητα για την κάλυψη επιτακτικών αναγκών, ανεξάρτητα από την ύπαρξη

κενών οργανικών θέσεων." «2.a) Για την κάλυψη επιτακτικών αναγκών των δημόσιων Φορέων Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, των Δ.Υ.ΠΕ., του Ε.Κ.Α.Β., του Ε.Ο.Π.Υ.Υ., του Ε.Κ.Ε.Α., του Ε.Ο.Φ., του Γ.Ν. Θεσσαλονίκης «Γ. Παπαγεωργίου», του Ο.Κ.Α.Ν.Α., του Κ.Ε.Θ.Ε.Α., της Ε.Κ.Α.Π.Υ., των στρατιωτικών νοσοκομείων, του Νοσηλευτικού Ιδρύματος Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Ν.Ι.Μ.Τ.Σ.) και της Α.Ε.Μ.Υ. Α.Ε. καταρτίζονται, σε κάθε Διοίκηση Υγειονομικής Περιφέρειας (Δ.Υ.ΠΕ.) της Χώρας, ηλεκτρονικοί κατάλογοι λοιπού, πλην ιατρών, επικουρικού προσωπικού, ανά κατηγορία και κλάδο, για όλους τους κλάδους προσωπικού, ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενών οργανικών θέσεων, στους οποίους εγγράφονται όσοι κατέχουν αντίστοιχο τίτλο σπουδών και άδεια άσκησης επαγγέλματος, όπου απαιτείται». β) Οι υποψήφιοι για επικουρικό προσωπικό εγγράφονται, μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, στους ηλεκτρονικούς καταλόγους της περίπτωσης α` μιας μόνο Δ. Υ.ΠΕ., κάθε έτος, μέσα στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του μηνός Ιανουαρίου. Οι κατάλογοι αναρτώνται στην ιστοσελίδα της οικείας Δ.Υ.ΠΕ. μέχρι το τέλος του μηνός Φεβρουαρίου του ίδιου έτους και παραμένουν σε αυτήν, επικαιροποιούμενοι, μέχρι την ανάρτηση των νέων ηλεκτρονικών καταλόγων του επόμενου έτους. Στο ενδεχόμενο που κάποιοι ηλεκτρονικοί κατάλογοι της περίπτωσης α` εξαντληθούν πρόωρα σε κάποια κατηγορία και κλάδο υποψηφίων, δύναται, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος των φορέων, να εγγραφούν εκ νέου υποψήφιοι για την κάλυψη συγκεκριμένων ελλείψεων, μέσω της ηλεκτρονικής εφαρμογής. Η διάρκεια των καταλόγων που θα προκύψουν, θα είναι μέχρι την ανάρτηση των νέων ηλεκτρονικών καταλόγων του επόμενου έτους. γ) Τα αιτήματα των φορέων για προσλήψεις επικουρικού προσωπικού υποβάλλονται στο Υπουργείο Υγείας. Η υποβολή των αιτημάτων των Φορέων Παροχής Υπηρεσιών Υγείας γίνεται μέσω των οικείων Δ.Υ.ΠΕ., κατόπιν αιτιολογημένης απόφασης του Διοικητή της Υ.ΠΕ. για τους φορείς πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και του οικείου Διοικητικού Συμβουλίου για τα νοσοκομεία. Οι λοιποί φορείς της περίπτωσης α` υποβάλλουν απευθείας στο Υπουργείο Υγείας τα αιτήματά τους, με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού τους Συμβουλίου, τα οποία συνοδεύονται υποχρεωτικά από βεβαίωση δέσμευσης των αντίστοιχων οικονομικών πιστώσεων από τον Φορέα. Στην περίπτωση των Νοσοκομείων, απαιτείται, επιπροσθέτως, εισήγηση του Διοικητή της αρμόδιας Υ.ΠΕ.. δ) Ειδικά για την περίπτωση των πανεπιστημιακών, στρατιωτικών νοσοκομείων και του Νοσηλευτικού Ιδρύματος Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Ν.Ι.Μ.Τ.Σ.), τα αιτήματα για την πρόσληψη από τους ηλεκτρονικούς καταλόγους του παρόντος άρθρου, επικουρικού προσωπικού, πλην ιατρών, συνοδεύονται

υποχρεωτικά και από την εισήγηση του αρμόδιου Γενικού Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών των Υπουργείων Παιδείας και Θρησκευμάτων, και Εθνικής Άμυνας αντίστοιχα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 4270/2014 (A` 143).» «3. Το επικουρικό προσωπικό της παραγράφου 2 προσλαμβάνεται από τους φορείς με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου. Είναι προσωπικό πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και η πρόσληψή του γίνεται με κριτήρια και μοριοδότηση που καθορίζονται με την κοινή υπουργική απόφαση της παραγράφου 6, κατόπιν έγκρισης του Υπουργού Υγείας και απόφασης τοποθέτησης του Διοικητή της οικείας Υ.ΠΕ. Για τις προσλήψεις αυτές δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση της επιτροπής της ΠΥΣ 33/27.12.2006 (Α` 280).». «4.α) Αρμόδιες για την κατάρτιση των καταλόγων της παραγράφου 2, τον έλεγχο της νομιμότητας των δικαιολογητικών των εγγεγραμμένων σε αυτούς και τη σύνταξη των πινάκων κατάταξης είναι οι Δ.Υ.ΠΕ., στις οποίες υπάγονται ή στην περιφέρεια των οποίων εδρεύουν οι φορείς της παραγράφου 2 και οι οποίες μετά το πέρας του ελέγχου, προχωρούν στην πρόσληψη του προσωπικού, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3. β) Το Α.Σ.Ε.Π. δύναται να προβαίνει σε κατ` ένσταση έλεγχο νομιμότητας των πινάκων κατάταξης της παραγράφου 3.Η ένσταση κατά των πινάκων κατάταξης ασκείται από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την έκδοσή της. Ο διενεργούμενος κατά τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια έλεγχος του Α.Σ.Ε.Π. δεν αναστέλλει την απασχόληση του προσωπικού που έχει προσληφθεί μέχρι την έκδοση της προβλεπόμενης απόφασης. γ) Οι αποφάσεις του Α.Σ.Ε.Π., σύμφωνα με την περίπτωση β` εκτελούνται άμεσα από τους οικείους φορείς. Εφόσον η συμμόρφωση στις ανωτέρω αποφάσεις του Α.Σ.Ε.Π. συνεπάγεται την απόλυση προσωπικού που έχει προσληφθεί κατά τους όρους των προηγούμενων παραγράφων, οι απολυόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές που προβλέπονται για την απασχόλησή τους έως την ημέρα της απόλυσης, χωρίς οποιαδήποτε αποζημίωση από την αιτία αυτή. Η σύμβαση του προσωπικού, που προσλαμβάνεται συνεπεία της εν λόγω απόφασης του Α.Σ.Ε.Π., έχει τη διάρκεια που έχει ορισθεί στην αρχικά συναφθείσα σύμβαση.». «5.α) Η διάρκεια του χρόνου απασχόλησης του επικουρικού προσωπικού της παραγράφου 2 καθορίζεται στην απόφαση του Υπουργού Υγείας της παραγράφου 3 και αναφέρεται ρητά σε κάθε απόφαση τοποθέτησης του Διοικητή της Υ.ΠΕ., καθώς και σε κάθε σύμβαση εργασίας που συνάπτεται. Σε κάθε περίπτωση, το χρονικό διάστημα της απασχόλησης δεν μπορεί να είναι μικρότερο του ενός (1) έτους και μεγαλύτερο των δύο (2) ετών. β) Το επικουρικό προσωπικό, κατά το

χρόνο απασχόλησής του, αμείβεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για το προσωπικό με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου των ίδιων φορέων. Η δαπάνη για την αμοιβή του βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του φορέα, στον οποίο εργάζονται. "Η δαπάνη για την αμοιβή του προσωπικού του παρόντος άρθρου δύναται να καλύπτεται και από ενωσιακούς πόρους και συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα. Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου η διάρκεια της σύμβασης δύναται να ανανεώνεται, πέραν της διετίας και μέχρι τη λήξη των ως άνω προγραμμάτων." Οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, όπως αυτές για τις άδειες των εργαζομένων και για τα επιδόματα που αυτοί δικαιούνται, ισχύουν και εφαρμόζονται και για το επικουρικό προσωπικό. γ) Ο χρόνος απασχόλησης του επικουρικού προσωπικού στους φορείς της παραγράφου 2 υπολογίζεται ως χρόνος προϋπηρεσίας και θεωρείται προσόν για την κατάληψη μόνιμης θέσης αντίστοιχου κλάδου στο δημόσιο τομέα.». «6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Οικονομικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης καθορίζονται ο τρόπος κατάρτισης και τήρησης των ηλεκτρονικών καταλόγων του λοιπού, πλην ιατρών, επικουρικού προσωπικού, το περιεχόμενο και η διαδικασία υποβολής των αιτήσεων των υποψηφίων, ο χρόνος και η διαδικασία ελέγχου των δικαιολογητικών τους, καθώς και κάθε άλλο θέμα που σχετίζεται με την πρόσληψη του προσωπικού αυτού. Ταυτόχρονα με την κοινή απόφαση του προηγούμενου εδαφίου καθορίζονται τα απαιτούμενα τυπικά και τυχόν πρόσθετα προσόντα, κατά κατηγορία και κλάδο, καθώς και τα κριτήρια και ο τρόπος μοριοδότησης και κατάταξής τους. 7. Κατά την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και για την εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας των φορέων της παραγράφου 1, οι ανωτέρω ηλεκτρονικοί κατάλογοι θα καταρτιστούν, για το τρέχον έτος, εντός ενός (1) μηνός από τη δημοσίευση της κοινής υπουργικής απόφασης της παραγράφου 6". Για την κάλυψη αναγκών των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ν.Π.Δ.Δ. αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επιτρέπεται η σύναψη συμβάσεων με Επικουρικό προσωπικό, η αμοιβή του οποίου καλύπτεται από πόρους των ιδρυμάτων, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται ιδίως επιχορηγήσεις, δωρεές, χορηγίες, ίδιοι πόροι και έσοδα. Για τις προσλήψεις αυτές δεν ισχύει ο περιορισμός της επόμενης παραγράφου. 9. "Για την κάλυψη αναγκών "των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας και των ακόλουθων Ν.Π.Δ.Δ.: α) Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α.), β) Κέντρο Εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών (Κ.Ε.Α.Τ.), γ) Εθνικό Ιδρυμα Κωφών (Ε.Ι.Κ.), δ) Ινστιτούτο Αναπτυξιακής Αποκατάστασης

(Ι.Α.Α.), επιτρέπεται η πρόσληψη επικουρικού προσωπικού. Στην οικεία διεύθυνση προσωπικού ή αν αυτή δεν υπάρχει, του διοικητικού τομέα των ανωτέρω Ν.Π.Δ.Δ. καταρτίζονται κατάλογοι επικουρικού προσωπικού κατά κλάδο, για τους κλάδους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και επιπλέον του κλάδου ΔΕ Κοινωνικών Φροντιστών ή Επιμελητών Πρόνοιας, ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενών οργανικών θέσεων. Αρμόδια για τον έλεγχο της νομιμότητας των δικαιολογητικών και την κατάρτιση των καταλόγων είναι τριμελής Επιτροπή που αποτελείται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, τον Αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Προσωπικού ή αν αυτή δεν υπάρχει του Διοικητικού Τομέα του οικείου Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. Το χρονικό διάστημα απασχόλησης του επικουρικού προσωπικού δεν μπορεί να είναι μικρότερο των έξι μηνών και μεγαλύτερο του ενός έτους και ορίζεται στην σύμβαση που συνάπτει με τον φορέα στον οποίο θα απασχοληθεί. Η πρόσληψη επικουρικού προσωπικού εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου και πραγματοποιείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Για τις προσλήψεις του ανωτέρω προσωπικού δεν απαιτείται εγκριτική απόφαση της τριμελούς επιτροπής της παρ. 1 του άρθρου 2 της ΠΥΣ 55/1998 (ΦΕΚ 252 Α΄). Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος».

Ανατρέχοντας στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, που συνοδεύει το άρ. 10 του ν.3329/2005 διαπιστώνεται, ότι οι κατάλογοι του επικουρικού προσωπικού νομοθετήθηκαν στην βάση της ίδιας λογικής, με την οποία ο νόμος 2519/1997 είχε προβλέψει την δημιουργία καταλόγου επικουρικών ιατρών, ανεξάρτητα από την ύπαρξη οργανικών θέσεων. Με την διάταξη, συνεπώς, του άρ. 10 του ν.3329/2005 προβλέφθηκε η επέκταση του εν λόγω θεσμού και στο υπόλοιπο νοσηλευτικό προσωπικό, όπως οι Νοσηλευτές, Αδελφοί Νοσοκόμοι, τραυματιοφορείς κλπ». Το εν λόγω προσωπικό, κλήθηκε να καλύψει ανάγκες των φορέων Δημόσιας Υγείας και ως τέτοιο αξιοποιήθηκε σε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων και σε όλες σχεδόν τις ειδικότητες. Είναι σαφές, συνεπώς, ότι το εν λόγω προσωπικό έχει αποκτήσει μία σημαντική εμπειρία στην λειτουργία των υπηρεσιών του Δημοσίου. Την εμπειρία αυτή απέβλεπε να αξιοποιήσει το άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018.

II. Η αρχή της ισότητας στην πρόσβαση στις δημόσιες θέσεις, την οποία καθιερώνει το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί συνταγματικό κανόνα, που επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και, ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της νομοθετικής λειτουργίας όσο και τη Διοίκηση, όταν θεσπίζει, κατά νομοθετική εξουσιοδότηση, κανονιστική ρύθμιση. Η παραβίαση της συνταγματικής αυτής αρχής ελέγχεται από τα δικαστήρια, ώστε να διασφαλίζεται η πραγμάτωση του κράτους δικαίου και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας εκάστου με ίσους όρους. Κατά τον δικαστικό αυτόν έλεγχο, ο οποίος είναι έλεγχος ορίων και όχι της ορθότητας των νομοθετικών επιλογών, αναγνωρίζεται στον κοινό νομοθέτη ή την κατ' εξουσιοδότηση θεσμοθετούσα Διοίκηση η ευχέρεια να ρυθμίσει με ενιαίο ή με διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις και σχέσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινωνικές, οικονομικές, επαγγελματικές ή άλλες συνθήκες, οι οποίες συνδέονται με καθεμία από τις καταστάσεις ή σχέσεις αυτές, με βάση γενικά και αντικειμενικά κριτήρια που βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο της ρύθμισης. Πρέπει, όμως, η επιλεγόμενη ρύθμιση να κινείται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της ισότητας και τα οποία αποκλείουν τόσο την εκδήλως άνιση μεταχείριση με τη μορφή της εισαγωγής καθαρά χαριστικού μέτρου, μη συνδεόμενου προς αξιολογικά κριτήρια ή της επιβολής αδικαιολόγητης επιβάρυνσης, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, με βάση όλως τυπικά ή συμπτωματικά ή άσχετα μεταξύ τους κριτήρια (ΣτΕ 2741/2017, 1205/2015, 711/2017 Ολ., 2462/2010 7μ., 2396/2004 Ολομ. κ.ά.). Εξάλλου, η αρχή της αξιοκρατίας, η οποία απορρέει από το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, υπαγορεύει, όπως η πρόσβαση σε δημόσιες θέσεις και αξιώματα γίνεται με κριτήρια που συνάπτονται με την προσωπική αξία και ικανότητα των ενδιαφερομένων για την κατάληψή τους (ΣτΕ 1205/2015, 711/2017 Ολ., 3584/2013 7μ., 2462/2010 7μ., 2396/2004 Ολομ. κ.ά.).

Ο κανόνας αυτός δεν είναι προφανώς ανεξαίρετος, αφού ο νομοθέτης δύναται να εισάγει ευεργετικές διατάξεις υπέρ συγκεκριμένων κατηγοριών, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, στο πλαίσιο συνταγματικών υποχρεώσεων αυτού. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο Σας έχει κρίνει, ότι είναι συνταγματικώς επιτρεπτή η θέσπιση ευεργετικών διατάξεων υπέρ των μόνιμων κατοίκων και δημοτών δήμων και κοινοτήτων στους οποίους

αφορούν οι προς πλήρωση θέσεις, εφόσον συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος για την παραμονή τους στον τόπο της κατοικίας τους, τέτοιοι δε λόγοι συντρέχουν ενόψει και της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 106 παρ. 1 του Συντάγματος, που αποσκοπεί στην ανάπτυξη, μεταξύ άλλων, των παραμεθορίων περιοχών της χώρας (ΣτΕ 3584/2013 γμ., 2462/2010 γμ., ΣτΕ 1205/2015, ΣτΕ 2462/2010 γμ., 1205/2015, 765/2016). Αντίστοιχα, συνταγματικά ανεκτή έχει θεωρηθεί η μοριοδότηση τριτέκνων, πολυτέκνων, ατόμων με ειδικές ανάγκες, παλινοστούντων κλπ, η οποία και αποτυπώνεται στο υφιστάμενο πλαίσιο προσλήψεων.

Τέλος, το Δικαστήριο Σας έχει κρίνει (ΣτΕ 3049/2009), ότι ο κανονιστικός νομοθέτης είναι κατ' αρχήν ελεύθερος να επιλέξει το κατά την κρίση του καταλληλότερο προσόν για την θέση, που επιδιώκει να καλύψει. Έτσι, ο νομοθέτης τηρουμένων των αρχών της ισότητας και της αξιοκρατίας δύναται να προτάσσει ένα προσόν ή να θεσπίζει πρόσθετα προσόντα για την κάλυψη μίας θέσεως, προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες, που συνδέονται με την θέση αυτή.

Περαιτέρω, από το άρ. 103 του Συντάγματος¹ προκύπτουν συνταγματικές δικλείδες, αναφορικά με την στελέχωση των υπηρεσιών του Δημοσίου. Συγκεκριμένα, πρόσληψη μπορεί να γίνει, μόνο εφόσον υφίσταται οργανική θέση, η πρόσληψη γίνεται με επιλογή ή διαγωνισμό υπό τον έλεγχο ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής και με βάση προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια. Σε κάθε δε περίπτωση, η διαδικασία και τα προσόντα διορισμού των υπαλλήλων καθορίζονται από τον νόμο. Ο νομοθέτης, συνεπώς, καθορίζοντας τα απαιτούμενα προσόντα για την πρόσληψη των υποψηφίων δημοσίων υπαλλήλων δύναται να ορίζει κάθε φορά αυτά, υπό την προϋπόθεση ότι είναι προκαθορισμένα και αντικειμενικά, όπως και ανωτέρω εκτέθηκε.

^{1 «1.} Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα. Τα προσόντα και ο τρόπος του διορισμού τους ορίζανται από το νόμο. 2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη. Εξαιρέσεις μπορεί να προβλέπτονται από ειδικό νόμο, για να καλυφθούν απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες με προσωπικό που προσλαμβάνεται για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση ιδιωπικού δικαίου. 3. Οργανικές θέσεις ειδικού επιστημονικού καθώς και τις ειδικότερες εγγυήσεις τις οποίες έχει το προσωπικό που προσλαμβάνεται να οργασμβάνεται με σχέση ιδιωπικού δικαίου. 3. Οργανικές θέσεις είναι υπόραληψη, καθώς και τις ειδικότερες εγγυήσεις τις οποίες έχει το προσωπικό που προσλαμβάνεται. 4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική στός μπορούν να μεπατεθούν γεωρίς τρισμένη τον μετατεθούν, χωρίς γκυμρόδον να με υπους όρους του νόμου και, εκτός από τις τισμέσιες που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική στο έχει μπορούν να μετατεθούν γεωρίς απόφαση, όδεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου, που αποτελείται πυλάχιστον κατά τα δύσ τρίτα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους. Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει. 5. Με νόμο μπορεί να εξαιρούνται από τι η μονιμότητα ανώπατοι διοικητικοί υπάλληλοι που κατέχουν θέσεις εκτός της υπαλλήλλους που της προσφορισμές της αποχορισμέτα κάτα τους υπαλλήλους της Βουλής, οι οποίοι κατά τα λοιπά διέπονται εξ ολοκλήρου από τον Κουονισμό της, καθώς και απους υπαλλήλους των οργανισμών τοπικής ουτοδιοίκησης και των λοιπών οι κρισμόν της προσχορισμέτα τένε με διαγκοσισμέτα τένε με διαγκοσισμέτα τένε με διαγκοσισμέτα τέν εφορούς τις παρογράφου δικαίου. "7. Η προσλημη υπαλλήλων στο Δημόσι

Η έννοια της αντικειμενικότητας, ωστόσο, των κριτηρίων (αναγχαίων ή μοριοδοτούμενων) δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συγχέεται με την έννοια της αξιοκρατίας, αφού τα αντικειμενικά κριτήρια, δεν είναι και κατ' ανάγκη αξιοκρατικά. Και τούτο διότι ο νομοθέτης μπορεί να αποβλέπει στην εξυπηρέτηση και άλλων πολιτικών και σκοπιμοτήτων μέσω του καθορισμού κριτηρίων πρόσληψης. Έτσι, με βάση το ισχύον πλαίσιο προσλήψεων (ν.4765/2021) ως αξιοκρατικά στοιχεία για την πρόσληψη ενός υπαλλήλου θα πρέπει να θεωρηθούν προσόντα, όπως οι τίτλοι σπουδών, οι μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών, τα διδακτορικά διπλώματα. Αντιθέτως, ως απλώς αντικειμενικά κριτήρια (και ως εκ τούτου μοριοδοτούμενα) θα πρέπει να θεωρηθούν στοιχεία, όπως η ανεργία, η τριτεκνία, η πολυτεκνία, η αναπηρία, αφού μέσω αυτών, παρά το γεγονός, ότι η προτίμηση ενός υποψηφίου με βάση τα συγκεκριμένα κριτήρια δεν πραγματώνει την αρχή της αξιοκρατίας, επιδιώκεται η ικανοποίηση άλλων καθ' όλα θεμιτών στόχων του νομοθέτη, όπως η αντιμετώπιση της ανεργίας, η εκπλήρωση της υποχρέωσης μέριμνας για άτομα ειδικών κατηγοριών, η προστασία της οικογένειας κλπ. Η ικανοποίηση, συνεπώς, και άλλων στοχεύσεων εκ μέρους του νομοθέτη μέσω του συστήματος μοριοδοτήσεως των υποψηφίων για πρόσληψη, δεν μπορεί να θεωρηθεί συνταγματικά απαγορευμένη, ως αντικείμενη στην αρχή της αξιοκρατίας.

Το αμέσως επόμενο ερώτημα, το οποίο εγείρεται από την διαπίστωση της διαφοροποίησης μεταξύ αντικειμενικών και αξιοκρατικών κριτηρίων, είναι εάν η εμπειρία των υποψηφίων ως μοριοδοτούμενο προσόν εντάσσεται μεταξύ των αντικειμενικών ή των αξιοκρατικών κριτηρίων. Η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα, οριοθετεί κατά την αντίληψη της παρεμβαίνουσας και τον έλεγχο της συνταγματικότητας κάθε διάταξης, που προβλέπει το κριτήριο της εμπειρίας, ως μοριοδοτούμενο προσόν πρόσληψης.

Κατά τον εννοιολογικό προσδιορισμό της έννοιας της εμπειρίας, αυτή είναι η γνώση και η δεξιότητα που στηρίζεται στην παρατήρηση και στην πρακτική εξάσκηση και αποκτάται με την πάροδο του χρόνου». Ορισμός της εμπειρίας δεν υφίσταται στον νόμο, μολαταύτα, η διάταξη του άρ. 40 του ν. 4765/2021 προβλέπει «Ως εμπειρία νοείται η απασχόληση με σχέση εργασίας ή σύμβαση έργου στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα ή άσκηση επαγγέλματος σε καθήκοντα ή έργα συναφή με το γνωστικό αντικείμενο του τίτλου σπουδών ή με το αντικείμενο της προς πλήρωση θέσης, μετά από την απόκτηση του βασικού τίτλου σπουδών με τον οποίο ο υποψήφιος μετέχει

στη διαγωνιστική διαδικασία και κατά τις περιπτώσεις για τις οποίες απαιτείται άδεια άσκησης επαγγέλματος, μετά από τη λήψη της άδειας».

Πρέπει να παρατηρηθεί, συνεπώς, ότι η προσέγγιση του νομοθέτη αναφορικά με την έννοια της εμπειρίας είναι καθαρά τυπική, αφού ο νομός αρκείται να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο αποκτάται η εμπειρία, χωρίς να αποτυπώνει το ουσιαστικό περιεχόμενο αυτής. Η διατύπωση του άρ. 40 του ν.4765/2021 φαίνεται, συνεπώς, να περιγράφει τον τρόπο απόκτησης της εμπειρίας και όχι την ουσία αυτής, ήτοι την γνώση και την δεξιότητα, που αποκτάται με την πάροδο του χρόνου. Έτσι, κατ' αρχήν η εμπειρία φαίνεται να φέρει καθαρά αντικειμενικά χαρακτηριστικά, αφού κάθε εμπειρία, εφόσον αποκτήθηκε με τους περιγραφόμενους τρόπους, εντάσσεται στην έννοια της εμπειρίας, που μοριοδοτείται εκ του νόμου.

Μία τέτοια προσέγγιση, ωστόσο, παραβλέπει δύο κρίσιμα ουσιαστικά στοιχεία, τα οποία η εμπειρία κάθε υποψηφίου, φέρει: το είδος αυτής (πχ εμπειρία στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα) και την ποιότητα της (πχ εμπειρία σε υπηρεσίες πρώτης γραμμής, με υψηλή ένταση εργασίας). Με την τυπική αυτή προσέγγιση, μοριοδοτείται με τον ίδιο τρόπο η εμπειρία ενός ΠΕ Διοικητικού σε φορέα κοινωνικής ασφάλισης και η εμπειρία ενός ΠΕ Διοικητικού σε παραίτητεού σε ιδιωτική επιχείρηση, παρά το γεγονός, ότι ο υπάλληλος, που απασχολήθηκε στον ΕΦΚΑ έχει ασχοληθεί με το αντικείμενο της υπηρεσίας, την οποία καλείται να στελεχώσει και διαθέτει γνώση και δεξιότητες, που είναι αναγκαίες και απαραίτητες για την εν λόγω υπηρεσία. Με τον ίδιο τρόπο ένας ΠΕ Διοικητικός που έχει απασχοληθεί σε υπηρεσία πρώτης γραμμής θα μοριοδοτηθεί με τον ίδιο τρόπο, με έναν υπάλληλο, που έχει αποκτήσει εμπειρία, παρέχοντας εργασία γραφείου.

Σε αρκετές περιπτώσεις, ο νομοθέτης διαπιστώνοντας την ανάγκη ποιοτικού καθορισμού της εμπειρίας, προβαίνει σε περαιτέρω προσδιορισμό του είδους και της ποιότητας αυτής εισάγοντας ειδικές διατάξεις, που κατατείνουν στην ειδική μοριοδότηση υποψηφίων, που διαθέτουν ένα συγκεκριμένο είδος εμπειρίας, όπως εμπειρία σε υπηρεσίες καθαριότητας, εμπειρία σε φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, σε εργασίες ΚΕΠ κα. Πρόκειται για περιπτώσεις ειδικής εμπειρίας, που το ΑΣΕΠ καλείται να μοριοδοτήσει με διαφορετικό – επαυξημένο- τρόπο σε συγκεκριμένες προκηρύξεις και σε συγκεκριμένες κατηγορίες προσλήψεων. Τυπολογικά, η εν λόγω ειδική εμπειρία, η οποία φέρει συγκεκριμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά, εξέρχεται από την σφαίρα της αντικειμενικότητας,

ως κριτήριο πρόσληψης και κατά την αντίληψη της παρεμβαίνουσας εισέρχεται στην σφαίρα της αξιοκρατίας, αφού η εμπειρία πέραν του τυπικού τρόπου απόκτησης της αντικατοπτρίζει και την συγκεκριμένη γνώση ή δεξιότητα, που έχει αποκτηθεί μέσω της απασχόλησης. Σε αυτή την περίπτωση συνεπώς, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για παραβίαση της αρχής της ισότητας στα πλαίσια του ελέγχου συνταγματικότητας αλλά για ενδεχόμενη παραβίαση της αρχής της αξιοκρατίας, αφού για την μοριοδότηση της ειδικής εμπειρίας δεν αρκεί απλώς η διαπίστωση του τρόπου κτήσεως της αλλά στην διαπίστωση αυτή εμπεριέχονται συγκεκριμένα, αξιολογικά, ποιοτικά χαρακτηριστικά, που δικαιολογούν την διαφοροποίηση μεταξύ των υποψηφίων.

Στο πλαίσιο αυτό, η παρεμβαίνουσα παρατηρεί, ότι η διάταξη του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018 δεν μπορεί να εξεταστεί υπό το πρίσμα της αρχής της ισότητας, αφού πρόκειται περί ειδικής μοριοδοτούμενης εμπειρίας αλλά υπό το πρίσμα της ενδεχόμενης παραβίασης της αρχής της αξιοκρατίας. Διότι είναι σαφές, ότι κάθε υποψήφιος, που έχει απασχοληθεί δυνάμει συμβάσεων εργασίας ή έργου έχει αποκτήσει εμπειρία, η οποία στην γενική της όψη δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί διαφορετικά είτε έχει αποκτηθεί στο δημόσιο είτε έχει αποκτηθεί στον ιδιωτικό τομέα. Η πρόβλεψη, ωστόσο, ειδικής μοριοδοτούμενης εμπειρίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί υπό το πρίσμα της παράβασης της αρχής της ισότητας, καθώς κάτι τέτοιο παραβλέπει το αξιοκρατικό (ποιοτικό) χαρακτηριστικό, στο οποίο αποβλέπει ο νομοθέτης και το οποίο σχετίζεται με συγκεκριμένο είδος δεξιοτήτων ή έντασης εργασίας, που ενσωματώνεται στην ειδική εμπειρία. Συνεπώς, στην περίπτωση της ειδικής εμπειρίας, ο νομοθέτης προβαίνει ipso facto σε μία αξιολογική στάθμιση του είδους της εμπειρίας, που απαιτείται για την κάλυψη της συγκεκριμένης θέσεως, η οποία δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί υπό το πρίσμα της αρχής της ισότητας.

Σε ουσιαστικό επίπεδο, η αυξημένη μοριοδότηση των υποψηφίων για πρόσληψη λόγω ειδικής εμπειρίας, που αποκτήθηκε ως επικουρικό προσωπικό είναι συνταγματικά ανεκτή, αφού :

(α) η εμπειρία ενός εργαζόμενου (και ιδιαίτερα του νοσηλευτικού και λοιπού προσωπικού), που έχει αποκτηθεί σε δημόσιο Νοσοκομείο δεν είναι ισάξια ή ισότιμη με την εμπειρία, που έχει αποκτήσει ένας εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα. Και τούτο διότι,

οι υπηρεσίες, που παρέχουν τα Νοσοκομεία στο κοινωνικό σύνολο μπορεί να ομοιάζουν με τις παρεχόμενες υπηρεσίες ενός ιδιωτικού νοσηλευτικού φορέα (αν και αυτό δεν συμβαίνει στις πλείστες των περιπτώσεων, καθώς οι περισσότεροι ιδιωτικοί φορείς δεν διαθέτουν το σύνολο των δομών και της λειτουργίας ενός δημοσίου νοσοκομείου πχ εφημερίες) αλλά σε κάθε περίπτωση διαθέτουν και διαφορετική ένταση εργασίας. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο, εάν όχι απίθανο ένας νοσηλευτής, που έχει απασχοληθεί σε κάποιο ιδιωτικό φορέα, να διαθέτει εμπειρία από εφημερίες, επείγοντα περιστατικά, διαχείριση θεμάτων COVID, χειρουργεία, ολοκληρωμένες νοσηλευτικές υπηρεσίες σε όλες τις ειδικότητες κλπ, υπό συνθήκες μάλιστα υψηλής έντασης εργασίας, όπως συμβαίνει στα δημόσια νοσοκομεία. Έτσι ενώ ένας νοσηλευτής, που έχει απασχοληθεί σε ιδιωτική κλινική, μπορεί να διαθέτει εμπειρία στο αντικείμενο του, πλην όμως δεν μπορεί να διαθέτει ισάξια και ισότιμη εμπειρία με έναν νοσηλευτή, ο οποίος απασχολήθηκε σε ένα δημόσιο Νοσοκομείο. Αντίστοιχα, ένας διοικητικός υπάλληλος, που έχει εργαστεί ως υπάλληλος γραφείου σε κάποια ιδιωτική επιχείρηση μπορεί να διαθέτει εμπειρία αλλά σίγουρα η εμπειρία αυτή δεν αφορά στην εξυπηρέτηση ενός σημαντικού όγκου κοινού και μάλιστα στο περιβάλλον ενός δημοσίου νοσοκομείου. Το είδος, συνεπώς, της εμπειρίας, που περιγράφεται στην διάταξη του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με βάση του ποσοτικό κριτήριο (αρχή της ισότητας) αλλά πρέπει να αντιμετωπιστεί με βάση την ποιότητα και την ένταση των γνώσεων και των δεξιοτήτων, που η εμπειρία αυτή ενσωματώνει (αρχή της αξιοκρατίας). Και βεβαίως, ο προβληματισμός στην επίδικο περίπτωση θα ήταν διαφορετικός, εάν η αρχική πρόσληψη του προσωπικού ως επικουρικό, άρα η αποκτηθείσα μέσω της προσλήψεως αυτής εμπειρία είχε λάβει χώρα χωρίς την συμμετοχή του ΑΣΕΠ ή χωρίς την συνδρομή αντικειμενικών κριτηρίων, αφού σε μία τέτοια περίπτωση και μόνο θα μπορούσε να νοηθεί, ότι επέρχονταν αδικαιολόγητος αποκλεισμός υποψηφίων, οι οποίοι είχαν στερηθεί της δυνατότητας να αποκτήσουν και αυτοί την ειδική αυτή μορφή εμπειρίας.

(β) την ίδια στιγμή, η επιλογή του νομοθέτη να μοριοδοτήσει αυξημένα την εμπειρία του επικουρικού προσωπικού, βρίσκει επαρκές έρεισμα σε λόγους δημοσίου συμφέροντος, αφού το επικουρικό προσωπικό, αμέσως μετά την πρόσληψη του μπορεί να ενταχθεί στην παραγωγική λειτουργία των νοσοκομείων χωρίς ανάγκη πρόσθετης εκπαιδεύσεως. Αντίστοιχα, η εκπαίδευσης και η παροχή χρόνου προσαρμογής είναι

απολύτως αναγκαία για την ένταξη των νεοπροσλαμβανόμενων υπαλλήλων, οι οποίοι μπορεί να διαθέτουν εμπειρία από ιδιωτικούς φορείς δεν έχουν ωστόσο, εργαστεί ποτέ περιβάλλον δημοσίου Νοσοκομείου. Λαμβανομένου δε υπόψη του γεγονότος, ότι τα Νοσοκομεία αντιμετωπίζουν σημαντικές ελλείψεις προσωπικού, που δυσχεραίνουν σημαντικά την παροχή των υπηρεσιών τους προς τους πολίτες, η εν λόγω ανάγκη άμεσης ένταξης του προσωπικού που θα προσληφθεί δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυθαίρετη, μη δικαιολογημένη επιλογή του νομοθέτη αλλά εξυπηρετεί έναν καθ' όλα θεμιτό σκοπό.

(γ) Η τυχόν διάγνωση της αντισυνταγματικότητας της διατάξεως του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018 θα άγει σε ακύρωση της προσβαλλόμενης προκηρύξεως. Τούτο δε θα έχει ως συνέπεια, ότι ένας σημαντικός αριθμός θέσεων σε δημόσιους φορείς υγείας δεν πρόκειται άμεσα να καλυφθεί με αποτέλεσμα την σημαντική επιβάρυνση των δημοσίων νοσοκομείων αλλά και των εργαζομένων σε αυτά σε μία εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία, που τα Νοσοκομεία πιέζονται σημαντικά από την πανδημία. Λόγοι, συνεπώς, δημοσίου συμφέροντος επιβάλουν κατά την αντίληψη της παρεμβαίνουσας την διάγνωση της συνταγματικότητας των εν λόγω διατάξεων αλλά και την ολοκλήρωση της διαδικασίας της υπ' αρ. 2Κ/2019 προκηρύξεως.

ΙΙ. Την ίδια στιγμή, και συναφώς προς τα ανωτέρω, η απορρόφηση προσωπικού, που έχει απασχοληθεί επί σειρά ετών σε συγκεκριμένες υπηρεσίες, σε συνδυασμό προς την εμπειρία, που έχει αποκτήσει το προσωπικό αυτό, δύναται να αποτελεί έναν καθ' όλα θεμιτό σκοπό, τον οποίο επιδιώκει να καλύψει ο νομοθέτης, μέσω της θέσπισης ειδικής μέριμνας για την κατηγορία αυτή προσωπικού. Προς την κατεύθυνση αυτή δέον, όπως ληφθεί υπόψη το γεγονός, ότι μετά την συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001 η αποκατάσταση προσωπικού, που έχει απασχοληθεί για μακρό χρονικό διάστημα στο Δημόσιο ή σε ΝΠΔΔ αυτού μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω πρόβλεψης αυξημένης μοριοδοτήσεως για την απασχόληση αυτή, ιδιαίτερα, όταν αυτή έχει λάβει χώρα κατόπιν προσλήψεως μέσω διαγωνιστικών διαδικασιών υπό την επίβλεψη του ΑΣΕΠ.

Όπως και ανωτέρω εκτέθηκε, ο νομοθέτης δεν εμποδίζεται να προτάξει ένα προσόν έναντι άλλων στα πλαίσια της διαδικασίας προσλήψεων, όταν αυτό αποβλέπει στην εξυπηρέτηση ενός θεμιτού σκοπού. Θεμιτός σκοπός, πέραν της κάλυψης των αναγκών του ιδίου του φορέα, οι θέσεις του οποίου πρόκειται να καλυφθούν είναι και η

απορρόφηση προσωπικού, το οποίο απασχολήθηκε επί σειρά ετών σε θέσεις του Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων αυτού. Στο πλαίσιο αυτό, η υπό κρίση διάταξη του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018 συνταγματικά ανεκτή.

Επειδή τα ανωτέρω είναι νόμιμα, βάσιμα και αληθή.

Επειδή η παρούσα παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς και είναι βάσιμη.

Επειδή πρέπει να γίνει δεκτή από το Δικαστήριο Σας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ-ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα παρέμβαση.

Να γίνει δεκτό, ότι η διάταξη του άρ. 16 παρ. 1 του ν.4551/2018, όπως ισχύει μετά την προσθήκη εδαφίων με το άρ. 17 παρ. 1 του ν.4571/2018 είναι συνταγματικά ανεκτή.

Να απορριφθεί κάθε αντίθετος ισχυρισμός.

Να καταδικαστούν οι καθ' ων στην δικαστική μας δαπάνη.

Πληρεξουσία Δικηγόρο και αντίκλητο ορίζουμε την δικηγόρο Αθηνών, Μαρία Μαγδαλινή Τσίπρα του Βαϊου, κάτοικο Αθηνών, οδός Μαυρομματαίων αρ. 11 (ΑΜΔΣΑ: 21969).

Αθήνα, 28 Οκτωβρίου 2021

Η πληρεξουσία Δικηγόρος

EN 710. org. 29101. 2021.
AND THE THREE STATES OF THE STATES OF

Arkarepivn

29/10/2024 M